

ส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ในการตัดสินใจเลือกสถาบันศึกษาสายอาชีพ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่
Marketing Mix Affecting Diploma Students Towards Enrolling Vocational Colleges
in Mueang Chiang Mai District

กานพลุ วรวิชัยนันท์ และเอื้อบุญ เอกะสิงห์*

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2557 ทั้งสิ้นจำนวน 390 ราย แบ่งเป็นนักเรียนที่สังกัดสถาบันการศึกษาภาครัฐ จำนวน 106 ราย และสถาบันการศึกษาภาคเอกชน จำนวน 284 ราย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสังกัดภาคเอกชน โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 กำลังศึกษาอยู่ในสาขางานบัญชี เดินทางมาเรียนโดยรถจักรยานยนต์ ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการศึกษาจากบิดามารดา และเลือกเรียนในสถาบันศึกษาปัจจุบันเนื่องจากมีสาขาที่เปิดสอนตามที่สนใจ ส่วนผลการศึกษารวมประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ส่วนประสมการตลาดทุกด้านมีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ

นอกจากนี้ ได้พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาด ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ มากที่สุด และให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถาบันศึกษามีกฎระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในกรอบที่ติงามของสังคม มากที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาด ด้านบุคคล มากที่สุด และให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา มากที่สุด

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** ดร. อาจารย์ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ABSTRACT

The objective of this research was to study marketing mix which affected diploma students towards enrolling in vocational colleges in Mueang Chiang Mai District. The data was collected from 390 first-year vocational students in Mueang Chiang Mai District in 2014, in this sample group 106 students were from public colleges and 284 were from private colleges. The data was analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage and mean.

From the study, it was found that most questionnaire respondents were female, 15 years old, studying at private colleges. Their grade point average was 3.01–3.50. They studied accounting. They rode motorcycle to school. They got financial support for their education from their parents. The reason they enrolled in the college was because the college offered the subject they were interested in. As for the study of marketing mix that affected their decision to choose the college, it was found that the factors affected their decision at the high level in the following order: physical evidence and presentation, personnel, process, price, place, product, and marketing promotion.

It was also found that students in private colleges ranked physical evidence and presentation at the highest level. And the sub-factor that was ranked the highest was process, namely the college enforced appropriate social behaviours. Students in public colleges ranked personnel at the highest level, and the sub-factor that was ranked the highest was that teachers and educational staff understood the students' problems and were ready to give advice.

บทนำ

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) เปิดเผยว่ามีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ต่อเดือน ซึ่งปัญหาที่พบคือ มีการผลิตบุคลากรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในสาขาที่ขาดแคลนโดยดูจากจำนวนผู้ว่างงานที่มีสัดส่วนมากกว่าจำนวนที่ขาดแคลนในทุกระดับการศึกษา กรมการจัดหางานได้คาดการณ์ผู้ที่จบการศึกษา และจำนวนที่เข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้ที่จบการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับกลางเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก ยิ่งเรียนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแล้ว ก็ยิ่งจะออกสู่ตลาดแรงงานน้อยมาก เพียงร้อยละ 4.2 ส่วนผู้ที่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ออกมาทำงาน เพียงร้อยละ 8.9 โดยผลการศึกษาของ TDRI พบว่าผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มากกว่าร้อยละ 70 ถึงกระนั้นก็ตามก็ยังมีจำนวนผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าสู่ตลาดแรงงานเพียงร้อยละ 13.6 เท่านั้น ถ้าจะรวมผู้ที่จบการศึกษายาอาชีพทั้ง 2 ระดับเข้าด้วยกัน ก็ยังมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 17.8 ของผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งหมด จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาผู้ประกอบการมีความต้องการที่จะจ้างผู้จบสายอาชีพมากขึ้น โดยเฉพาะระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) แต่ผู้ประกอบการกลับต้องการให้บุตรหลานได้เรียนในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ โดยในปี 2547 สัดส่วนของผู้เรียนสายสามัญต่อสายอาชีพเท่ากับ 66 : 34 และอยู่ในระดับนี้มานานนับ 10 ปี ผลการศึกษาของสำนักเลขาธิการสภาการศึกษาพบว่า สัดส่วนนี้มีแนวโน้มลดลง เช่น ในปีการศึกษา 2557 ถึง 2558 สัดส่วนดังกล่าวลดลง เหลือประมาณ 71 : 29 ซึ่งหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ปัญหาการขาดแคลนแรงงานสายอาชีพในระดับอาชีวศึกษาจะถึงขั้นวิกฤติ (ทีมข่าวเศรษฐกิจบ้านเมือง, 20 ตุลาคม 2557: ออนไลน์)

ปัจจุบัน สถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีจำนวนทั้งสิ้น 11 แห่ง โดยแบ่งเป็นสถาบันการศึกษาภาครัฐ 3 แห่งและสถาบันการศึกษาภาคเอกชนจำนวน 8 แห่ง (ศูนย์บริการข้อมูลการค้าการลงทุนจังหวัดเชียงใหม่, 2554 : ออนไลน์) จึงทำให้เกิดการแข่งขันแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาด โดยแต่ละสถาบันการศึกษาจะจัดการศึกษาที่ตอบสนองของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เข้ามาเรียนในสถาบันของตน โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาภาคเอกชนจะมีการใช้กลยุทธ์มากมาย อาทิเช่น การให้ทุนการศึกษาการใช้เครื่องมืออุปกรณ์สื่อการสอนการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย และการออกแบบเครื่องแบบนักเรียนที่ดูดีเข้ากับยุคสมัยปัจจุบันสร้างความแตกต่างจากสถาบันอื่น ทั้งนี้ในอำเภอเมืองเชียงใหม่เป็นพื้นที่ทางเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับต้นๆ ของประเทศไทยโดยเฉพาะธุรกิจด้านการท่องเที่ยว และโรงแรมโดยมีอัตราการขยายตัวที่สูงขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคเหนือ, รายงานแนวโน้มธุรกิจภาคเหนือมกราคม 2557, 2557 : เพิ่มข้อมูลคอมพิวเตอร์)

จากข้อมูลข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้วทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อศึกษาส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถาบันการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยจะสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา ส่วนฝ่ายแนะแนวจะสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาไปใช้ในการแนะแนวทางการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการผู้เรียนรวม ทั้งยังเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในการเพิ่มกำลังคนในสายวิชาชีพมากขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมการศึกษาด้านอาชีวศึกษาต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีการนำกรอบแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)

ธุรกิจที่ศึกษาเป็นธุรกิจบริการที่ให้บริการด้านการศึกษา จึงต้องใช้ส่วนประสมการตลาดบริการ (Service Marketing Mix) หมายถึง เครื่องมือทางการตลาดบริการที่กิจการ หรือธุรกิจนำมาใช้เพื่อเป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขันให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการหรือธุรกิจนั้นๆ ทำให้กระบวนการภายในกิจการหรือธุรกิจประสบผลสำเร็จได้โดยเรียกกัน

ว่า 7P's (Service Marketing Mix) (ธธีร์ธธีร์ชวีญโรจน์, 2556 : 63) ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ด้านราคา (Price) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ด้านบุคคลหรือพนักงานผู้ให้บริการ (People) ด้านกระบวนการให้บริการ (Process) และด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical evidence and Presentation)

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ มีการศึกษาอย่างต่อเนื่องในหลากหลายด้าน โดยมีการศึกษาที่ผ่านมาได้แก่ การศึกษาของ ชวีญกมล จินวงศ์ (2549) นภาพร ยารังษี (2555) และอัญชน ศศิวิจน์ไพสิฐ (2555) แต่ทั้งนี้ยังไม่มีการศึกษาใดที่ทำการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ อย่างจริงจังมาก่อน

วิธีการศึกษา

1. ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยทำการศึกษาในกลุ่มนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557

2. ขั้นตอนการศึกษา

ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 390 คน นำมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวัดระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจของส่วนประสมตลาดบริการแต่ละด้าน

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2557 โดยมีทั้งหมด 11 แห่ง มีจำนวนนักเรียน ทั้งหมด 3,807 คน สำหรับการสุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 390 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่าง จากการเปิดตารางสำเร็จรูปจำนวนประชากรที่แน่นอนของ Taro Yamane (Yamane, 1973 อ้างในศิริชัยกาญจนวาสิและคณะ, 2555 : 150)

วิธีการเลือกตัวอย่างใช้การสุ่มแบบโควตา หรือการสุ่มโดยกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาภาคเอกชน ประจำปีการศึกษา 2557 ไม่สามารถหาข้อมูลจำนวนนักเรียนที่แน่นอนได้ จึงทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกออกเป็นสถาบันการศึกษาภาครัฐ : สถาบันการศึกษาภาคเอกชนใน

อัตราส่วน 3 : 8 เป็นสถาบันการศึกษาภาครัฐ มีจำนวน 3 แห่ง และสถาบันการศึกษาภาคเอกชน มีจำนวน 8 แห่ง จะทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นอัตราส่วน 106 : 284 รวมได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน

4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ โรงเรียนที่ศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา ลักษณะคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มาตรฐานการวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ (ศิริชัยพงษ์วิชัย, 2552 : 22)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้ทำการทดสอบ (Pretest) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ราย และได้ทำการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.941 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับที่เหมาะสม (อิศรวิญญู รินไธสง, 16 มกราคม 2557 : ออนไลน์)

ผลการศึกษา

การศึกษาส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการศึกษาออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสังกัดภาคเอกชน โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 กำลังศึกษาอยู่ในสาขางานบัญชี เดินทางมาเรียนโดยรถจักรยานยนต์ ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการศึกษาจากบิดามารดา และเลือกเรียนในสถาบันการศึกษาปัจจุบันเนื่องจากมีสาขาที่เปิดสอนตามที่สนใจ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการวิเคราะห์ส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่

จากการศึกษา พบว่า ส่วนประสมการตลาดทุกด้านมีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอ ลักษณะทางกายภาพมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ

ด้านผลิตภัณฑ์

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก คือ สถาบันการศึกษามีสาขาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตนเองและสถาบันการศึกษามีสาขาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานตามลำดับ

ด้านราคา

ปัจจัยด้านราคาที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก คือ มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา และสามารถผ่อนผันค่าเล่าเรียนได้ ตามลำดับ

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก คือ มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ และสถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สะดวกต่อการเดินทาง ตามลำดับ

ด้านส่งเสริมการตลาด

ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก คือ มีการแนะนำหรือรีวิว บนช่องทางออนไลน์และสถานประกอบการมารอรับนักเรียนที่จบการศึกษาในสถาบันการศึกษา (จบแล้วมีงานทำจากสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง) ตามลำดับ

ด้านบุคคล

ปัจจัยด้านบุคคล ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษาและครูมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ตามลำดับ

ด้านกระบวนการในการให้บริการ

ปัจจัยด้านกระบวนการในการให้บริการ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก คือ สถาบันการศึกษามีกฎระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในกรอบที่ตั้งงานของสังคม และสถาบันการศึกษามีการทดสอบและการวัดผลในการเลือกสาขาวิชา ตามลำดับ

ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ

ปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับแรก คือ สภาพแวดล้อมโดยรอบของสถาบันการศึกษาที่มีความปลอดภัย และสถาบันการศึกษามีอาคาร สถานที่ กว้างขวางสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดตา สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์ส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำแนกตามสังกัดสถาบันการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดโดยรวมในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดโดยรวมในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านบุคคล

ด้านผลิตภัณฑ์

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถาบันการศึกษามีสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตนเอง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถาบันการศึกษามีสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และสถาบันการศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านราคา

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านราคาในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านราคาในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษายาอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านส่งเสริมการตลาด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาด ด้านส่งเสริมการตลาดในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแนะนำหรือรีวิว บนช่องทางออนไลน์

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาด ด้านส่งเสริมการตลาดในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแนะนำหรือรีวิว บนช่องทางออนไลน์ และสถานประกอบการมารอรับนักเรียนที่จบการศึกษาในสถาบันการศึกษา (จบแล้วมีงานทำจากสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านบุคคล ในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านบุคคลในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านกระบวนการให้บริการ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านกระบวนการให้บริการในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถาบันการศึกษามีกฎระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในกรอบที่ตั้งงานของสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านกระบวนการให้บริการในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถาบันการศึกษามีการทดสอบและการวัดแววในการเลือกสาขาวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาคเอกชน ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สภาพแวดล้อมโดยรอบของสถาบันการศึกษามีความปลอดภัย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพสังกัดภาครัฐ ให้ความสำคัญต่อส่วนประสมการตลาดด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถาบันการศึกษามีอาคารที่มั่นคงปลอดภัยและสภาพแวดล้อมโดยรอบของสถาบันการศึกษามีความปลอดภัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ได้แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต่อส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำแนกตามสังกัดสถาบันการศึกษาไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต่อส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่สูงสุด จำแนกตามสังกัดสถาบันการศึกษา

ส่วนประสมการตลาด	สังกัดสถาบันการศึกษา	
	ภาคเอกชน N=286	ภาครัฐ N=106
ด้านผลิตภัณฑ์	สถาบันการศึกษามีสาขาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.32	สถาบันการศึกษามีสาขาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถาบันการศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.69 เท่ากัน
ด้านราคา	มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.35	มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.68
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 4.26	มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 4.71
ด้านส่งเสริมการตลาด	มีการแนะนำ/รีวิว บนช่องทางออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 4.27	มีการแนะนำ/รีวิว บนช่องทางออนไลน์ และสถานประกอบการมารอรับนักเรียนที่จบการศึกษาในสถาบันการศึกษา (จบแล้วมีงานทำจากสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง) มีค่าเฉลี่ย 4.70 เท่ากัน
ด้านบุคคล	ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.32	ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.75
ด้านกระบวนการให้บริการ	สถาบันการศึกษามีกฎระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในกรอบที่ตั้งงานของสังคม มีค่าเฉลี่ย 4.40	สถาบันการศึกษามีการทดสอบและการวัดแววในการเลือกสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.74
ด้านการสร้างและนำเสนอ	สภาพแวดล้อมโดยรอบของ	สภาพแวดล้อมโดยรอบของ

ลักษณะทางกายภาพ	สถาบันการศึกษามีความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 4.31	สถาบันการศึกษามีความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 4.68
-----------------	---	---

ตารางที่ 2 แสดงปัจจัยย่อยในส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 12 อันดับ จำแนกตามสังกัดสถาบันการศึกษา

ภาคเอกชน N=284		ภาครัฐ N=106		ลำดับที่
ปัจจัยย่อย	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ปัจจัยย่อย	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	
สถาบันการศึกษามีกฎ ระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในกรอบที่ตั้งงามของสังคม (ด้านกระบวนการให้บริการ)	4.40 (มาก)	ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา (ด้านบุคคล)	4.75 (มากที่สุด)	1
มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ด้านราคา)	4.35 (มาก)	สถาบันการศึกษามีการทดสอบและการวัดแววในการเลือกสาขางาน (ด้านกระบวนการให้บริการ)	4.74 (มากที่สุด)	2
สถาบันการศึกษามีสาขาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตนเอง (ด้านผลิตภัณฑ์)	4.32 (มาก)	สถาบันการศึกษามีการรับลงทะเบียน ออนไลน์พร้อมออกใบเสร็จชำระค่าเทอมที่มีความสะดวกรวดเร็ว (ด้านกระบวนการให้บริการ)	4.71 (มากที่สุด)	3
ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา (ด้านบุคคล)	4.32 (มาก)	มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ (ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย)	4.71 (มากที่สุด)	4
สภาพแวดล้อมโดยรอบของสถาบันการศึกษามีความปลอดภัย (การสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ)	4.31 (มาก)	มีการแนะนำ/รีวิว บนช่องทางออนไลน์ (ด้านส่งเสริมการตลาด)	4.70 (มากที่สุด)	5
สามารถผ่อนผันค่าเล่าเรียนได้ (ด้านราคา)	4.29 (มาก)	สถานประกอบการมารอรับนักเรียนที่จบการศึกษาในสถาบันการศึกษา	4.70 (มากที่สุด)	6

		(จบแล้วมีงานทำจากสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง (ด้านส่งเสริมการตลาด)		
--	--	--	--	--

ภาคเอกชน N=284		ภาครัฐ N=106		ลำดับที่
ปัจจัยย่อย	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ปัจจัยย่อย	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	
สถาบันการศึกษามีสาขาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน (ด้านผลิตภัณฑ)	4.29 (มาก)	สถาบันการศึกษามีสาขาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน (ด้านผลิตภัณฑ)	4.69 (มากที่สุด)	7
ครูมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน (ด้านบุคคล)	4.29 (มาก)	สถาบันการศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ (ด้านผลิตภัณฑ)	4.69 (มากที่สุด)	8
สถาบันการศึกษามีการทดสอบและการวัดแววในการเลือกสาขา (ด้านกระบวนการให้บริการ)	4.28 (มาก)	ครูมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน (ด้านบุคคล)	4.69 (มากที่สุด)	9
มีการแนะนำ/รีวิวบนช่องทางออนไลน์ (ด้านส่งเสริมการตลาด)	4.27 (มาก)	มีโครงการกั๊ยืมเพื่อการศึกษา (ด้านราคา)	4.68 (มากที่สุด)	10
มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ (ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย)	4.26 (มาก)	สถาบันการศึกษามีอาคารที่มีความมั่นคงปลอดภัย (ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ)	4.68 (มากที่สุด)	11
สถานประกอบการมารับนักเรียนที่จบการศึกษาในสถาบันการศึกษา (จบแล้วมีงานทำจากสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง (ด้านส่งเสริมการตลาด)	4.22 (มาก)	สภาพแวดล้อมโดยรอบของสถาบันการศึกษามีความปลอดภัย (ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ)	4.68 (มากที่สุด)	12

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 = มากที่สุด, 3.50–4.49 = มาก, 2.50–3.49 = ปานกลาง, 1.50–2.49 = น้อย, 1.00–1.49 = น้อยที่สุด

การอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

ผลการศึกษาส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ขวัญกลม จินวงศ์ (2549) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในระดับ ปวส. สาขาบริหารธุรกิจของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนระดับ ปวช.3 สายพาณิชยกรรม ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านราคามากที่สุด และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร ยารังสี (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการเลือกสายการเรียนต่อ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุด และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชัน ศศิวิจน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่าน ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุดทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษาทั้ง 3 เรื่อง โดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจากการศึกษาครั้งนี้ มุ่งเน้นส่วนประสมการตลาดบริการ 7P แต่การศึกษาดังกล่าวก่อนนั้นจะเป็นการมุ่งเน้นส่วนประสมการตลาด 4P โดยสภาวะปัจจุบัน สภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขันที่สูงขึ้นจากอดีต

ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทางด้านผลิตภัณฑ์ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมาก คือ สถาบันการศึกษามีสาขางานที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอัญชัน ศศิวิจน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่องส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่านในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโดยผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับสถาบันการศึกษามีสาขางานที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนมากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ขวัญกลม จินวงศ์ (2549) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในระดับ ปวส. สาขาบริหารธุรกิจของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนระดับ ปวช.3 สายพาณิชยกรรม ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมากที่สุด และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร ยารังสี (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการเลือกสายการเรียนต่อ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการที่สถาบันการศึกษามีสาขาวิชาที่หลากหลายมากที่สุดทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษาทั้ง 2 เรื่อง โดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจากในปัจจุบันได้มุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นหลัก เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาตรงตามความต้องการจะเป็นการผลักดันให้สามารถเรียนได้จบหลักสูตรมากกว่าสมัยอดีตที่มุ่งเน้น และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาเพียงอย่างเดียว

ด้านราคา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทางด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากคือ มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอัญชัน ศศิวัฒน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่องส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่านในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการ มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชวัญกลม จินวงศ์ (2549) ที่ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในระดับ ปวส. สาขาบริหารธุรกิจของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนระดับ ปวช.3 สายพาณิชยกรรม ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับอัตราค่าเล่าเรียนต่อเทอม และเรื่องค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมภายใน และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร ยารังสี (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการเลือกสายการเรียนต่อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการมีทุนการศึกษาทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษาทั้ง 2 เรื่อง โดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจาก ในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายการจัดให้มีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เป็นการเพิ่มช่องทางการช่วยเหลือให้ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาหรือขาดทุนทรัพย์ได้มีโอกาสเรียนเพิ่มขึ้น

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทางด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากคือ มีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชวัญกลม จินวงศ์ (2549) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในระดับ ปวส. สาขาบริหารธุรกิจของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนระดับ ปวช.3 สายพาณิชยกรรม ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับที่ตั้งของสถาบันการศึกษาและความสะดวกในการเดินทาง และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร ยารังสี (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการเลือกสายการเรียนต่อ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับความสะดวกต่อการเดินทาง และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชัน ศศิวัฒน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่าน ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาอยู่ใกล้แหล่งชุมชน ทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษาทั้ง 3 เรื่อง โดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจาก ในปัจจุบันมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในการการเดินทางโดยใช้ยานพาหนะส่วนตัวอัตราที่เพิ่มขึ้นจากอดีต การจัดหาสถานที่ในการรองรับยานพาหนะ จึงมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นด้วย

ด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทางด้านส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากคือ มีการแนะนำ/รีวิว บนช่องทางออนไลน์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชวัญกลม จินวงศ์ (2549) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในระดับ ปวส. สาขาบริหารธุรกิจของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนระดับ ปวช.3 สายพาณิชยกรรม ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยผลการศึกษาพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการมีกรอบนโยบายผ่านสื่อต่างๆของโรงเรียน และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร ยารังสี (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการเลือกสายการเรียนต่อ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการมีฝ่ายแนะแนวจากสถาบันการศึกษาไปประชาสัมพันธ์ที่โรงเรียน และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชัน ศศิวัจน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่าน ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับบุคลากรของสถาบันการศึกษาแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษาทั้ง 3 เรื่อง โดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจาก ในปัจจุบันมีความนิยมในการนำเอาเทคโนโลยีการสื่อสาร ช่องทางออนไลน์ที่มีความสะดวกรวดเร็วมาใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ได้สร้างการรับรู้ให้แก่ผู้สนใจหรือผู้เรียนอีกช่องทางหนึ่งด้วย

ด้านบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทางด้านบุคคล ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษายาอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากคือ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชัน ศศิวัจน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่าน ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับครูมีความรู้ความสามารถตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน ทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษาโดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจาก ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนนั้น จึงมีเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนนั้นไม่เกิดผลกระทบหรือเป็นสาเหตุของการเรียนไม่จบ

ด้านกระบวนการในการให้บริการ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทางด้านกระบวนการในการให้บริการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษายาอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากคือ สถาบันการศึกษามีกฎระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในกรอบที่ตั้งงานของสังคม ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชัน ศศิวัจน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่าน ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับนักศึกษาได้รับการเตรียมความพร้อม และมีการจัดเสริมประสบการณ์ต่างๆ อย่างหลากหลายทั้งก่อนเริ่มการศึกษาและก่อนจบการศึกษา (ปฐมนิเทศและปัจฉิมนิเทศ) ทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษาโดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจาก ในปัจจุบันมีการรับเอาวัฒนธรรมของชาติต่างๆ เข้ามาในประเทศมากขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนอาจมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จากข่าวสารที่เกิดขึ้นในโทรทัศน์หรือสื่อต่างๆ การมุ่งเน้นการสร้างระเบียบ กรอบความประพฤติที่ตั้งมาเพื่อให้กำจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นปัญหาต่อไปกับผู้เรียนจึงมีความสำคัญมากขึ้น

ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทางด้านกระบวนการในการให้บริการ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมากคือ สภาพแวดล้อมโดยรอบของสถาบันการศึกษามีความปลอดภัยซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชัน ศศิวิจน์ไพสิฐ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษาจังหวัดน่าน ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญกับสถาบันการศึกษามีอาคารสถานที่กว้างขวาง สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้การศึกษานี้มีความแตกต่างจากการศึกษาที่มีผู้เคยศึกษา โดยสาเหตุของความแตกต่างน่าจะมาจากปัญหาสังคมที่มีความเสื่อมโทรมเพิ่มมากขึ้น จึงให้สภาพแวดล้อมที่มีความปลอดภัยนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาสายอาชีพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในครั้งนี้ พบว่า จากแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลเพื่อทำการวางแผน ปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาดในการแข่งขัน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีดังนี้

1) ด้านผลิตภัณฑ์

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถาบันการศึกษาสันับสนุนให้คณาจารย์มีการพัฒนาเพิ่มความรู้ทางวิชาการอยู่ตลอดเวลาอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับรัฐ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับรัฐ ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถาบันการศึกษามีสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตนเอง สถาบันการศึกษามีสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สถาบันการศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับมาก

ดังนั้น สถาบันการศึกษาระดับเอกชนควรมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาเพิ่มความรู้ทางวิชาการให้แก่ครูผู้สอนโดยเน้นในสาขาวิชาที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน พร้อมทั้งแสดงผลงานการพัฒนาครูผู้สอนให้เห็นเด่นชัด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เพิ่มขึ้นแก่ผู้เรียนที่จะทำการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาระดับเอกชน เช่น มีทุนการศึกษาให้สำหรับครูเพื่อเพิ่มทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ และมีค่าตอบแทนให้กับครูที่มีผลงานทางวิชาการและวิชาชีพในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ โดยเน้นส่งเสริมในเรื่อง สาขาวิชาบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก เพราะเป็นสาขาที่นักเรียนในสถาบันการศึกษาระดับเอกชนให้ความสนใจและเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานด้วย

ส่วนสถาบันการศึกษาภาครัฐควรมุ่งเน้นให้มีการเปิดสาขางานให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน เพื่อให้ผลิตนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ตรงตามสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และเพิ่มทักษะให้นักศึกษานำไปปฏิบัติงานได้จริงในสถานประกอบการ เช่น มีการจัดประชุมการพัฒนาวิชาชีพในหลักสูตรให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยสอดคล้องเข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยการทำความร่วมมือกับสถานประกอบการ อาทิเช่น โรงแรม ภัตตาคารอาหาร โรงงานผลิตสินค้า สำนักงานบัญชี นำนักศึกษาไปศึกษาดูงานเพื่อให้เกิดทักษะการแก้ไขปัญหาในวิชาชีพ เห็นกระบวนการทำงานต่างๆ และเน้นการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรในสาขางานช่างกลโรงงาน สาขางานบัญชี สาขางานอาหารและโภชนาการ เป็นสาขาวิชาที่นักเรียนในสถาบันการศึกษาภาครัฐให้ความสนใจและเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานด้วย

2) ด้านราคา

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสามารถผ่อนผันค่าเล่าเรียนได้ และมีโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาครัฐให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับมากที่สุด

ดังนั้น สถาบันการศึกษาภาคเอกชน ควรมุ่งเน้นจัดให้มีทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนดี และมีนโยบายในการผ่อนผันค่าเล่าเรียนให้กับผู้เรียนบางคนที่มีขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเรียนสถาบันการศึกษาภาคเอกชน

ส่วนสถาบันการศึกษาภาครัฐ ควรมุ่งเน้นในการจัดสรรเกี่ยวกับโครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น พร้อมอำนวยความสะดวก และทำข้อตกลงสัญญาในการผ่อนผันค่าเล่าเรียนให้กับผู้เรียน เพื่อลดข้อจำกัดในการต้องการศึกษาของนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเรียน ซึ่งจำนวนนักเรียนในสถาบันการศึกษาภาครัฐจะโอกาสของการขาดแคลนทุนทรัพย์ที่มีจำนวนมากกว่า ผู้ที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาภาคเอกชนนั่นเอง

3) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถานที่ตั้งของสถาบันศึกษาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีรถสาธารณะผ่าน และสถานที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ใกล้แหล่งชุมชน อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาครัฐให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาครัฐ ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องมีสถานที่สำหรับจอดรถเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาคเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ในระดับมาก

ดังนั้น สถาบันการศึกษาภาคเอกชน ควรมุ่งเน้นการเลือก ทำเลที่ตั้ง อยู่ใจกลางเมือง มีรถประจำทางผ่านเดินทางได้สะดวก อยู่ใกล้ที่พักราคาดี ใกล้แหล่งชุมชน ใกล้โรงพยาบาล ใกล้ห้างสรรพสินค้า ใกล้หน่วยงานราชการ อาทิเช่น ที่ว่าการอำเภอ สถานีตำรวจ เป็นต้น

ส่วนสถาบันการศึกษาภาครัฐ ควรมุ่งเน้นจัดหาพื้นที่ เพื่อรองรับยานพาหนะให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน บุคลากรทางการศึกษา และผู้มาติดต่อ อย่างไรก็ตาม หากสถานที่จอดรถภายในสถาบันการศึกษาไม่เพียงพอ อาจทำการเช่าพื้นที่บริเวณใกล้เคียงเป็นพื้นที่จอดรถเพิ่มเติมให้สำหรับ นักเรียน บุคลากรทางการศึกษา และผู้มาติดต่อ เพื่อตอบสนองความต้องการ และอำนวยความสะดวกในการเรียน และการติดต่อกับสถาบันการศึกษา

4) ด้านส่งเสริมการตลาด

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่อง ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ เพื่อน ญาติ คนรู้จัก อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับปริญญาโทให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องการมีการแนะนำ/รีวิวบนช่องทางออนไลน์ และมีสถานประกอบการมารอรับนักเรียนที่จบการศึกษาในสถาบันการศึกษา (จบแล้วมีงานทำจากสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง) อยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับมาก

ดังนั้น สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรมุ่งเน้นการสื่อสารจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง โดยการใช้คำขวัญในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถาบันการศึกษา หรือเรียกวิธีนี้ว่า Word of mouth (ปากต่อปาก) บอกเล่าเรื่องราว แนะนำสถาบันการศึกษา ผลงานหรืออาชีพของรุ่นพี่ได้เข้าไปทำงานหลังจากเรียนจบจากสถาบันการศึกษา เข้าไปแนะนำให้กับโรงเรียนเดิมที่เคยศึกษา เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้สถาบันการศึกษา

ส่วนสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ควรมุ่งเน้นการเพิ่มช่องทางการสื่อสารออนไลน์ให้ทั่วถึงมากขึ้น มีการจัดตั้งเพจ เฟสบุ๊กของสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งจัดหาผู้ดูแลระบบสื่อสารออนไลน์ของสถาบันการศึกษา จัดทำวีดีโอแนะนำผลงาน กิจกรรมที่สถานประกอบการเข้ามาคัดเลือกหาพนักงานที่จบการศึกษาเข้าไปทำงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้มีการเพิ่มลิงค์การเปรียบเทียบการเรียนแต่ละสาขางาน เล่าเรื่องราวประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้จากการเรียนสถาบันการศึกษา สายอาชีพของ รุ่นพี่ ศิษย์เก่า ข้อเสนอแนะที่ได้จากสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง โดยเน้นเสนอในสาขางานช่างกลโรงงาน สาขาบัญชี สาขาอาหารและโภชนาการ ที่เป็นที่น่าสนใจในปัจจุบันของนักเรียน การนำรีวิวจากเว็บไซต์ชื่อดังและเว็บบอร์ดต่างๆ ที่มีการรีวิวสถาบันการศึกษามาทำการนำเสนอลงหน้าเว็บไซต์ของสถาบันการศึกษา ให้มากขึ้น

5) ด้านบุคคล

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่อง ครูมีผลงานทางวิชาการและวิชาชีพ และเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยใจบริการสุภาพ และรวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับปริญญาโทให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องครูมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และครู บุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและพร้อมให้คำปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับมาก

ดังนั้น สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรมุ่งเน้นให้มีการแสดงผลงานทางวิชาการและวิชาชีพให้ชัดเจนมากขึ้น สร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคและประเทศ พร้อมทั้งมีการอบรมเจ้าหน้าที่ของสถาบันการศึกษาให้มีจิตบริการ และบริการผู้มาติดต่อด้วยความสุภาพ

ส่วนสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ควรมุ่งเน้นให้มีการวางแผนกำลังคน คำนวณสัดส่วนจำนวนครูและนักเรียนให้เพียงพอ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณในการจ้างครูเพิ่มเติมหากไม่เพียงพอ มีการจัดครูที่ปรึกษาให้สำหรับนักเรียนในการดูแลให้คำปรึกษา สนับสนุนให้ครูที่ดูแลรับผิดชอบด้านแนะแนวไปอบรมด้านจิตวิทยา เพื่อเตรียมความพร้อมในการ

แนะแนว เรื่องการเรียน การทำงาน การเข้าสังคม การอยู่รวมกันกับผู้อื่น และมีการติดตามผลการแนะแนว เพื่อนำมาปรับปรุงและนำมาเป็นประสบการณ์เรื่องราวให้กับนักเรียนรุ่นต่อไป

6) ด้านกระบวนการในการให้บริการ

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถาบันการศึกษามีการเปิดรับสมัครนักเรียนออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาครัฐให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ในระดับปานกลาง และผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องมีการส่ง SMS แจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงการขาด ลา มา สายของนักเรียน ในการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสายอาชีพสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาครัฐให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ในระดับน้อย ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาครัฐ ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถาบันการศึกษามีการทดสอบและการวัดผลในการเลือกสาขาวิชา และสถาบันการศึกษามีการรับลงทะเบียนออนไลน์พร้อมออกใบเสร็จชำระค่าเทอม ที่มีความสะดวกรวดเร็ว และสถาบันการศึกษามีกระบวนการในการควบคุมพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในกรอบที่ติงามของสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาคเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับมาก

ดังนั้น สถาบันการศึกษาระดับภาคเอกชน ควรมุ่งเน้นการรับสมัครนักเรียนออนไลน์ให้มากขึ้น ด้วยการจัดหาผู้ดูแลระบบออนไลน์ จัดให้มีระบบรองรับการรับสมัครออนไลน์ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ควรใช้วิธีการสื่อสารกับผู้ปกครอง ด้วยการแจ้งข่าวสารให้กับผู้ปกครองด้วย SMS เรื่องการขาด ลา มา สาย ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

ส่วนสถาบันการศึกษาระดับภาครัฐ ควรมุ่งเน้นให้มีการจัดการสอบวัดผลความถนัดในการเลือกสาขาก่อนการเข้าเรียนในสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจให้กับนักเรียน และสามารถเรียนได้ตามความถนัดจากการทดสอบการวัดผล นอกจากนี้ควรจัดหาผู้ดูแลระบบออนไลน์ การวางระบบเพื่อรองรับการรับสมัคร จ่ายค่าเล่าเรียน การลงทะเบียน และการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้กับนักเรียน เพื่อให้สามารถแสดงผลแบบทันที (Real Time) มากขึ้น ส่วนเรื่องวิธีการส่ง SMS แจ้งให้ผู้ปกครองทราบการขาด ลา มา สายของนักเรียนในการเข้าชั้นเรียนอาจเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่อยู่ในสถาบันการศึกษาระดับภาครัฐ โดยอาจเปลี่ยนวิธีการเป็นการเก็บสถิติการขาด ลา มา สาย สะสมเป็นภาคเรียน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องถูกตัดคะแนนความประพฤติหรือต้องทำกิจกรรมเพิ่มเติม โดยการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เพื่อเป็นการสร้างพฤติกรรมที่ดีงามให้กับนักเรียน

7) ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถาบันการศึกษามีป้ายชื่อที่สวยงามและมองเห็นได้ชัดเจน ห้องเรียนมีเครื่องปรับอากาศเพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และห้องเรียนมีการตกแต่งที่ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาครัฐ ให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาระดับภาครัฐ ให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อย เรื่องสถาบันการศึกษามีอาคารสถานที่กว้างขวางสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดตาสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ สถาบันการศึกษามีอาคารที่มั่นคงปลอดภัย และสภาพแวดล้อมโดยรอบของสถาบันการศึกษามี

ความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดสถาบันการศึกษาภาคเอกชนให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับมาก

ดังนั้น สถาบันการศึกษาภาคเอกชน ควรมุ่งเน้นให้จัดทำป้ายชื่อสถาบันการศึกษา ให้มีความสวยงาม เห็นเด่นชัด ตกแต่งด้วยสีสันทันสมัย สร้างความประทับใจให้แก่ผู้พบเห็น มีการปรับปรุงอาคารเรียน ห้องเรียน ด้วยการตกแต่งภายใน ให้ดูทันสมัย มีสันทันสมัย ภายในห้องเรียนออกแบบพื้นที่ใช้สอยเป็นสัดส่วน มีอุปกรณ์การเรียน โปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์ โต๊ะ เก้าอี้ ที่มีความทันสมัย ให้ผู้เรียนมีความรู้สึกอยากเข้าเรียน นอกจากนี้ ควรมีการติดเครื่องปรับอากาศภายใน ห้องสมุด ห้องประชุม และห้องเรียนทุกห้องเนื่องจากอุณหภูมิที่สูงขึ้นในปัจจุบัน เพื่อสร้างความรู้สึกรบายให้แก่มหาวิทยาลัยมากขึ้น

สถาบันการศึกษาภาครัฐ ควรมุ่งเน้นให้มีสถานที่ตั้งที่กว้างขวางเหมาะสม พร้อมทั้งออกแบบพื้นที่ใช้สอยบริเวณ ภายในสถาบันการศึกษา ให้มีความสวยงาม มีความเป็นระเบียบ อาคารเรียนมีความมั่นคงปลอดภัย ทำการซ่อมแซม อาคารที่ชำรุด เพื่อเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน สะดวกต่อการเดินทางระหว่างอาคาร และมีการติดกล้องวงจรปิดไว้ทั่วสถาบันการศึกษา และมีการจัดเวรยามตรวจตราความเรียบร้อยภายในสถาบันการศึกษา เพื่อป้องกันบุคคลภายนอกที่ อาจเป็นผู้ไม่ประสงค์ดีต่อสถาบันการศึกษา สร้างความรู้สึกรับประกันในความปลอดภัยให้กับนักเรียนในการเรียนใน สถาบันการศึกษา

บรรณานุกรม

- ขวัญกมล จินวงศ์. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใน ระดับ ปวส. สาขาบริหารธุรกิจ ของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนระดับ ปวช.3 สายพาณิชยกรรมในเขตอำเภอเมืองจังหวัด เชียงใหม่.* (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้)
- ธธีร์ธร ชีรขวัญโรจน์. (2556). *การตลาดบริการ (Services Marketing).* กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นภาพร ยารังษี. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการเลือกสายการเรียนต่อ.* (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- พิมพ์ หิรัญกิตติ. (2552). *การวิจัยการตลาด.* กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- แรงงานไทยในบริบทใหม่ : *การเรียนรู้สายอาชีพเพื่อชาติ.* (2557). ค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.banmuang.co.th/2014/10/>
- ศิริชัย กาญจนवासี, ทวีวัฒน์ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุข. (2555). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6).* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2552). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์บริการข้อมูลการค้าการลงทุนจังหวัดเชียงใหม่. (2554). *รายชื่อสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่.* ค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2557, จาก http://tisc.feu.ac.th/content.aspx?file_upload_id=1996

- สำนักงานศึกษาธิการ ภาค 1. (2557). ข้อมูลสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาปีการศึกษา 2557. ค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.reo1.moe.go.th/reo1/images/ict57/acg57.pdf>
- อัณัฐัน ศศิวัจน์ไพสิฐ. (2555). ส่วนประสมตลาดบริการที่มีผลต่อนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอาชีวศึกษา จังหวัดน่านในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- อิศรัฎฐ์ รินโรสง. (2558). การหาค่าหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา. ค้นเมื่อ 7 กันยายน 2557, จาก <https://sites.google.com/site/stats2researchs/student-of-the-month/johndoe>